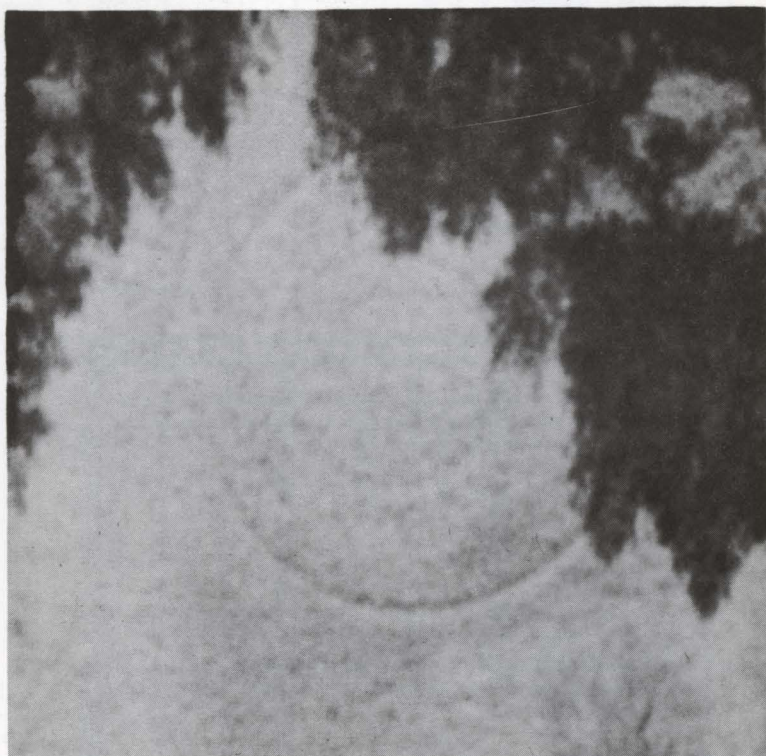

HB

G. I. C. O. F. F.

Göteborgs Informations Center för Oidentifierade Flygande Föremål

I
N
F
O
R
M
A
T
I
O
N

De mystiska cirklarna i skogsglantan. Se sid 15

Nr **6** Nov ——— Dec 1971

GICOFF-INFORMATION

Medlemstidning för GICOFF
Ahrenbergsgatan 14 A
416 73 Göteborg
Tfn 031 - 256207
Pg 428503 - 7

I redaktionen:

Sten Eklöv
Sven-Olof Fredrikson
Björn Högman
Siv Högman
Rickard Lidblom
Lars-Ingvar Nilsson
Göran Robertsson
Alf Tollhag
Mats Weidel

GICOFF-INFORMATION utkommer med 6 nr/år. Tidningen distribueras endast till medlemmar i GICOFF.

Medlemsskap kan erhållas genom inbetalning av kronor 39 avseende helår, eller 21:50 avseende halvår, å ovanstående postgironummer.

Omslagsbild:

Flygfoto: Rikets allmänna kartverk år 1963.
Godkänd för reproduktion och spridning av rikets allmänna kartverk den 8 december 1971.
Enligt uppdrag:
Evert Eriksson
Byrådirektör.

FÖRORD

Äntligen har vi då lyckats få ut nr 6/1971 av vår tidning. Vi beklagar djupt förseningen, som dels beror på oss själva, dels på julhelgen och dels på den omorganisation som gjorts inom tidningsredaktionen. På grund av ökad arbetsbörda har vi bildat en ny redaktion som helt står för att tidningen kommer ut. Vi hoppas att på detta vis få mer tid över till de UFO-undersökningar som måste göras.

I nr 44 av tidningen Allers hade Eugen Semitjov en artikel om en observation från 1946. Vi har ansett fallet så pass intressant att det fått dominera detta nummer.

Dessutom har vi en mängd nya svenska observationer, vilket tyvärr innebär att vi inte kan presentera så mycket internationellt material, som vi skulle önska.

Boris Jungkvist i Stockholm har med Lars Thörns fotografier i portföljen besökt FOA. Vi uppmanar alla att läsa hans redogörelse för besöket.

Många tycker kanske tidningen denna gång verkar lite tunn men vi tror inte det gäller det innehållsmässiga. Av olika skäl har vi ansett oss tvingade minska sidantalet, och för att kompensera detta har vi också minskat stilen. Mängden information är således oförändrad.

Vi vill här uppmana våra medlemmar att om möjligt sprida GICOFF-Information via biblioteken. Vi skickar i så fall gärna ett extra exemplar om ni hör av er.

Som framgick av förra numret har vi av ekonomiska skäl ansett det nödvändigt höja medlemsavgiften. Vi hoppas inte detta avskräcker er från att även nästa år hjälpa oss i vårt arbete.

Utan ert stöd har vi ingen möjlighet att fortsätta UFO-arbetet.

Sven-Olof Fredrikson

Tack alla Ni som sänt oss pressurklipp.

TOPPEN.

Fortsätt gärna med det.

Red.

Mötesdagar under år 1972.

25.1	22.8
8.2	5.9
22.2	19.9
7.3	3.10
21.3	17.10
4.4	31.10
18.4	14.11
2.5	28.11
16.5	12.12
30.5	
13.6	

Liv på vattenfria planeter

Det är två svenskfödda forskare vid Columbia-universitetet, som kommer med det sensationella avslöjandet.

De båda svenskarna - Gösta Wollin och David Ericson framställde aminosyror - en viktig beståndsdel i människokroppen - i ett laboratorium utan vatten och använde bara ämnen som man vet finns i den yttre rymden.

Deras upptäckter offentliggjordes i går i New York och samtidigt publicerades en artikel om fynden i den brittiska vetenskapliga tidningen Nature.

Frånvaron av vatten i våra experiment ger en klar antydning om att föreningar som spelar en viktig roll när liv uppstår kan bildas i yttre rymden och att sådana föreningar som aminosyror skulle kunna bildas på månen, rapporterar de.

-Trots att villkoren för våra experiment skiljer sig från dem som existerar i yttre rymden och på månen tror vi att våra fynd har betydelse för rymdbiologin.

Nya rön om marsmånen Phobos

Mars' två månar Phobos (Skräck) och Deimos (Fruktan) har länge mystifierat astronomer och lekmän. De upptäcktes först 1877 av den amerikanske astronomen Asaph Hall, men redan 1726 står de omnämnda i Swift's "Gullivers resor". Avståndet mellan månarna och Mars sägs där vara 3 resp 5 gånger Marsdiametern och dess omloppstid 10^h resp 21^h30^m . Dessa uppgifter stämmer märkligt väl överens med det faktiska förhållandet. (Avståndet är 1,4 resp 3,5 ggr Marsdiametern och omloppstiderna är 7^h39^m resp 30^h18^m .)

Det har ansetts att Swift kom till sin slutsats p g a att man då visste att Jorden hade en och Jupiter fyra månar. Harmonien i systemet skulle då ha medfört att Mars tilldelades två månar. Eftersom de ej upptäckts borde de vara små och Keplers 3:e lag ger förhållandet mellan avstånd och omloppstid.

Phobos befinner sig bara 6 920 km från Mars' yta medan Deimos är strax under 20 000 km från planetens yta.

Wollin sade i en intervju att experimenten tyder på att andra former av liv kan förekomma på andra planeter.

Kanske flytande ammoniak vars fysikaliska och kemiska egenskaper är så lika vattnets kan tjäna som ett lösningsmedel för vattenlöst liv.

Wollin och Ericson blandade tre gaser - ammoniakgas, metanol och myrsyra - som alla tre under de senaste åren har upptäckts i yttre rymden. De vidtog mycket noggranna åtgärder för att vatten inte skulle komma in.

Gaserna bildade tillsammans en färglös vätska som sedan utsattes för strålning från ultraviolett ljus. En strålning som finns i rymden. Efter 25 dagar bildades aminosyror, flera av dem av typer som finns i levande celler.

Aminosyror framställdes i laboratorier där Wollin och Ericson arbetar sedan 1950-talet men vid den tiden användes alltid vatten vid experimenten.

Källa:

Presssuppgift från nov 1971.

Från Jorden kan man inte direkt mäta månarnas storlek. Däremot kan man, om man vet hur mycket ljus som månen reflekterar, på ett ungefär bestämma diametern. På detta sätt kan Phobos' diameter bestämmas till något över 16 km.

År 1945 fann den amerikanske astronomen Sharpless att Phobos ökar sin rotationshastighet runt Mars för varje varv, vilket innebär att den ständigt närmar sig planeten. Om denna hastighetsökning fortsätter kommer Phobos att kollidera med Mars om cirka 10 - 20 miljoner år, vilket är en mycket kort tid, astronomiskt sett. Dessa uppgifter resulterade i att astronomer framkastade ett flertal teorier vilka dock förkastades av olika orsaker.

År 1959 lade den ryske astronomen I. S. Shklovskii fram teorin att Phobos var ihålig. Detta skulle minska tätheten så mycket att hastighetsökningen kunde förklaras. Men en ihålig satellit måste vara konstgjord, och det är framför allt denna teori som fascinerar så många.

En annan teori som figurerat är att Phobos relativt nyligen skulle ha fångats in av Mars och inte fått någon fast bana (och aldrig kommer att få det).

Detektor avslöjar UFO?

En man vid namn Cartwright fick en gång en idé att konstruera en detektor. Idén fick han efter att ha läst en artikel om en person som sett ett UFO på ganska nära håll. Personen hade då lagt märke till att den kompass han hade med sig gjorde utslag då UFO:t observerades men att utslaget upphörde då föremålet försvann.

Cartwright byggde med ledning av denna händelse en detektor, som vid förändringar i magnetfältet ändrades ur sitt normala N-S-läge.

Tony Eckardt i Stockholms UFO-center har under de senaste åren arbetat på denna idé och sedan 1965 byggt 7 st modeller som vardera provats i ungefär 1 år.

Inom GICOFF känner vi f n till 3 olika modeller av detektorer som i stora avseende skiljer sig från varandra.

Konstruktion DETEKTOR A:

Denna modell består av en kompassnål som är upphängd på ett nållager. På var sin sida om nålen (90 grader mot nålens längdriktning), monteras en guldkontakt. Dessa kontakter kopplas till ett batteri, som är seriekopplat med en ringklocka.

Den amerikanska mars-sonden Mariner 9 har nu kretsat ett tag kring planeten och bl a fotograferat Phobos.

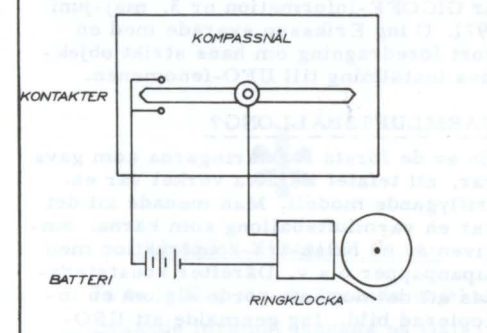
Det visar sig att Phobos är en mycket mörk "stenklump" vars storlek är ungefär 25 gånger 21 km. Ytan är skrovlig och fylld av kratrar och andra ojämnheter och nästan helt svart. (Se foto.)

Kan man nu förkasta Shklovskiis teori om Phobos som en konstgjord satellit? Helt konstgjord kan den under alla omständigheter inte vara. Däremot finns den möjligheten kvar att det rör sig om en "stenklump" som blivit urholkad på konstgjord väg.

Det torde dock med mycket stor sannolikhet vara så att Phobos är en helt vanlig asteroid som infångats av Mars någon gång för inte så länge sedan. Helt säkra kommer vi antagligen inte att bli förrän människan sätter sin fot på denna Mars' närmaste måne.

S-O. F.

FIG 1.

Då vid en magnetstörning, kompassnålen vrider sig ur sitt N-S-läge och någon av kontakterna kommer i beröring med nålen, slutes strömkretsen och ringklockan ger signal.

Fördelar:

Mycket enkel konstruktion som drar lite ström och ej behöver anslutas till nätet. Portabel.

Nackdelar:

Bl a låg känslighet för magnetiska störningar samt känslig för vibrationer och stötar.

Vi återkommer i senare nummer med beskrivningar på detektor B och C.

FOA-besök den 8.9.1971

GICOFF representerat av Boris Jungkvist.

En klar och vacker brittsommarmorgon, onsdagen den 8.9.71, besökte jag Försvarets Forskningsanstalt. Jag hade den förhoppningen, att få en noggrann analys av Lars Thörns fotografier (de två första fotona, se GICOFF-Information nr 3) samt negativkopior.

FOA:s UFO-expert, överingenjören Tage Eriksson, mötte mig som vanligt med stor vänlighet och tillmötesgående. Inflikas bör, att jag känner Tage Eriksson sedan tidigare besök och korrespondens. På öing Erikssons tjänsterum hälsades jag välkommen av FOA:s fotografiske expert, Svante Larsson. Jag gav en orientering rörande bakgrundsfakta, saxat ur GICOFF-Information nr 3, maj-juni 1971. Öing Eriksson svarade med en kort föredragning om hans strikt objektiva inställning till UFO-fenomenen.

VARMLUFTSBALLONG?

En av de första förklaringarna som gavs var, att tefatet i själva verket var en friflygande modell. Man menade att det var en varmluftsballong som kärna, omgiven av en balsa-trä-konstruktion med japanpapper o s v. Därefter konstaterades att det nog inte rörde sig om en inkopierad bild. Jag genmälde att UFO-Häggviks fotografiske expert, köpman Nils Sjölin, vid tidigare analys redan konstaterat att "det icke rör sig om någon inkopiering, eller är fråga om någon modell eller dylikt". Enligt Sjölin's förmenande är det ett objekt upp till 4 - 5 meters diameter. Naturligtvis hänvisade jag också till GICOFF:s utredningar och analyser vid olika fotolaboratorier.

Det kan nämnas att Nils Sjölin leder utbildning i fotografering för ABF.

Plötsligt ringer fotografen Svante Larsson internt någon FOA-representant för att höra om viss tillverkning av tefatsmodeller förekommer för närvarande. Detta samtal utmynnade tydligen i intet.

FOA:s FOTOGRAFSKNING

LUPP och BORDSLAMPA.

Fotograferskningen tog sin början och fotografen Svante Larsson utrustade sig med en lupp. Och minsann, fanns det inte en tunn rak grå-svart linje som löpte från marken upp mot tefatet. Jag förstod genast att man syftade på en förankrad varmluftsballong. Jag ansträngde min synskärpa och fantasi till det yttersta men kunde inte se ett spår av detta. Kanske har det, fotografen Svante Larsson såg, något med det mänskliga ögats begränsning att göra. (Detta har tidigare visat sig i samband med Marsforskningen. Då tyckte astronomer, som Sciaparelli, Percivall Lovell m fl, sig se ett finmaskigt geometriskt mönster, som senare blev "kanaler" på planeten Mars' yta. Detta har bekräftats av moderna vetenskapliga rön, bl a med de nu så aktuella amerikanska Mariner-sonderna, som förvisso ej upptäckte några som helst kanaler på Marsytan.)

Medan min hjärna kalkylerade fram denna förklaring, hörde jag öing Eriksson fråga, om det inte hade varit någon skjutaktivitet på det närbelägna skjutfältet omkring klockan 09,55. (Fotona är tagna mitt inne på skjutfältet.) Eftersom jag inte kände till detta menade jag att FOA kanske kunde checka den saken.

Fotografen Svante Larsson ansåg att det var tämligen meningslöst med en analys av kopior på negativen. Detta var något som jag inte kunde hålla med om. Svante Larsson granskade fotografierna (från originalnegativen i GICOFF:s arkiv) med en något förbryllad uppsyn. Bland annat lade han korten ovanpå varandra och genomlyste dessa med en bordsarmatur och konstaterade att fotografen hade förflyttat sig något mellan tagningarna. Detta var intet nytt.

. . . . FLYGANDE TEFAT, AN SEN DÅ.

Efter en stunds dividerande, replikerade öing Eriksson vid bordets kortända, med lugn och sansad röst, till slut:

"Ja, då är det väl ett flygande tefat det här, men vad skall vi göra åt det."

Jag blev alldeles förstummad inför en så plötslig antiklimax. Ett uttalande av öing Eriksson som förmodligen kommer att bli en klassiker i svensk UFO-forsknings historia. Ett yttrande som i all sin korthet symboliserar vad valhant FOA utreder dessa fenomen.

VETENSKAPLIG SKANDAL.

Jag anser däremot, att det är en detta sekels vetenskapliga skandal, att världens myndighetsrepresentanter, i vårt land representerade av FOA, inte håller djuplodande analyserings- och undersökningsteam i arbete med att slutgiltigt klarlägga UFO-fenomenets innersta väsen. Jag hänvisar här åter till amanuens Gösta Rehns stora och mångåriga forskningsinsatser på Ufologiens område. Nej här behövs enligt mitt förmenande göras en ordentlig satsning bl a med personal som med stor flexibilitet kan göra snabbuttryckningar till platser för autentiska UFO - observationer. Dessa bör utrustas med all nödvändig utrustning för rejäla fältundersökningar. Den amerikanske astrofysikern och UFO-forskaren Allen Hynek har exempelvis föreslagit en utrustning av polis- ekipagen med filmkameror. Allt detta och mer därtill har klargjorts för FOA av mig vid tidigare tillfällen.

FLYGANDE TEFAT? NEJ, ALDERDOMSLIG TAKARMATUR.

Därefter bröt vi upp och efter att jag presenterats för ett församlat auditorium förevisades en liten kort fabricerad film. Denna visade allt annat än oidentifierade flygande föremål. Meningen är tydligen att en FOA-besökare, som ser denna befängda och naiva filmstump, skall inse hur lätt det är att förfälska foton och filmer. Bland annat svepte en ålderdomlig takarmatur förbi. Jag mobiliserade snabbt alla mina hjärnceller och lyckades identifiera den som en sådan. När ljuset tändes kände jag mig som en mindre vetande skolpojke på villovägar och som nu återkallats till ordningen. Jag lyckades samla mig och fällde yttrandet, att det var bra med en parkettplats vid en så intressant filmförevisning.

Väl utkommen i korridoren anmärkte jag att det visst är möjligt att förfälska filmer och foton utan att för den skull tillgripa denna övertydlighet i förfälskningen. Denna trickfilm var lätt att avslöja och hade inget som helst samband med UFO - fenomenet.

Halvannan timme hade förflytit och det var dags att ännu en gång svalja den bittra kalken med konstaterandet av att inget progressivt utträttats vid FOA-besöket.

Bittra kalk? Ja det känns hårt för en seriös UFO-forskare, som penetrerat och arbetat med att söka utröna UFO-fenomenets struktur och väsen i ett tjugotal år, att avfärdas med en sådan filmvisning.

Reflexionen blir:

Vad är det man försöker dölja?

Hur som helst så enades vi om att FOA skulle behålla Lars Thörns fotografier för ytterligare granskning. Dessa åter-sändes senare till mig.

Jag slutar min rapport med att citera Emile Zola: (Bekant från Dreyfuss-affären.)

"Om man stänger in sanningen och begraver den under jorden skall den bara växa och samla sig till en sådan explosiv kraft, att den dag den bryter sig fri kommer att förgöra allting i sin väg."

Boris Jungkvist.

I NÄSTA NUMMER BL A:

Fyra jetflyg jagade lysande objekt.

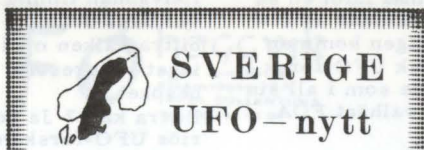
Lysande föremål landade på fjäll i Norge.

Två UFO över Torslanda flygplats.

Två UFO över Småland, det mindre gick ned i terängen.

Rapport från Dalarna:
-Det utgick värmevågor från det pulserande objektet.

Fritidsfiskare såg "stjärna"

Den 20 sept klockan 19.10 sågs mellan Ståldalen och Högforsbruk, i Bergslagen, en stor lysande "stjärna". "Stjärnan" rörde sig långsamt i västlig till sydlig riktning över trädkropparna.

Två fritidsfiskare, Manne Englund och Sven Sundén, befann sig ute på en fisketur vid Abborrtjärn då de uppmärksammade den lysande "stjärnan". Den var avgjort större än en vanlig stjärna. Dessutom utgick det "ett sken som från en brasa" runt "stjärnan".

Vid telefonsamtal med Manne Englund berättade han bl a att fiskarkompisen Sven, som under observationen satt längst bak i båten, till sin förvåning kunde se hur båten liksom blev upplyst. Detta var då "stjärnan" föreföll att vara närmast. Samtidigt med detta rörde den sig så långsamt att det ibland såg ut som om den stått stilla över skogsbrynet. Den rörde sig dock hela tiden framåt.

Observationstid, cirka 20 minuter.

När Manne Englund lite senare cyklade hemåt och kom fram till Björkberg, såg han för andra gången "stjärnan". Återigen var den ovanför trädkropparna men rörde sig nu, till synes, i ännu långsammare takt än förut. Efter en stund så skymde trädkropparna "stjärnan".

Plötsligt dök "stjärnan" upp igen och kom med hög hastighet från det håll den tidigare försvunnit. Detta var det sista Manne Englund såg av denna "stjärna".

Källa:

Telefonsamtal den 28.9.71 samt frågeformulär.

ETT STORT RÖTT KLOT ÄTFÖLJT AV ETT MINDRE.

Dagen därefter, den 21 sept, rapporterade fru Ruth Sjöstedt, Lindesberg, ett intressant himlafenomen, som hon och hennes dotter såg under en bilresa mellan Gytterp och Nora vid 20.30-tiden.

- Vi såg ett rött klot, som vad jag kunde se, stod helt stilla. Det var mycket större än en vanlig stjärna och förresten var det helt rött. Det som förbryllade mig var att bakom det stora röda klotet stod ett mindre klot.

Observationstid, cirka 2 minuter.

Detta berättade fru Sjöstedt vid ett telefonsamtal, den 6 okt 1971, för GICOFF.

Lysande rött föremål ned bakom ås

Torsdagen den 7 okt vid 18.00-tiden såg några ungdomar i Hållsta ett rött blinkande föremål röra sig i riktning syd-ost till väst. Vittnen uppfattade ett tju-tande ljud från föremålet. Ljudet var helt olik det som hörs från jetplan.

Efter cirka en halvtimme kom det ett nytt rött blinkande föremål. Detta hade kursen, syd-väst till syd-ost.

Vittnet Göran Andersson berättar:

- Det såg precis ut som ett tefat. Det var lite kupigt och med en starkt blinkande röd kula på ovasidan. Det såg ut som om det landade bakom grusåsen på andra sidan järnvägen. Efter 20 - 30 minuter började en stark ljuskälla lysa upp himlen över grusåsen. Ljusstyrkan varierade och ljuset flammade upp 8 - 9 gånger under cirka 10 minuter. Så plötsligt dök det röda blinkande föremålet upp över åsen igen. Föremålet rörde sig åt olika håll innan det avlägsnades sig i västlig riktning.

Ett annat vittne, Björn Svartling, berättar:

- Jag såg det röda blinkande ljuset som rörde sig i olika riktningar, uppåt, nedåt, och åt sidorna. Jag uppskattar ljusets höjd, över åsen, till cirka 100 meter. Någon kropp, bakom ljuset, var omöjligt att upptäcka.

Fr Margot Skogh hörde klockan 21.30, samma kväll, ett tjutande ljud, som om någon fyrade av en raket. Hon befann sig i ett av radhusen i samhället då hon från

fönstret såg hur himlen över åsen var starkt upplyst. Ljuset fanns kvar i 10 - 15 minuter, innan det gradvis bleknade bort.

Källa:

Tidningen Folket, Eskilstuna, av den 14 oktober 1971.

UFO observerat över Älvsered

Den 13 okt såg Bertil Johansson och hans flickvän Marianne Herlog ett himlafenomen i 45 minuter över Älvsered. Bertils mor Ellen och en yngre släkting såg också föremålet.

B. Johansson berättar:

- Jag och Marianne var ute och gick på landsvägen mellan Älvsered och Falkenberg. Klockan var ungefär 22.15 - 22.20 då vi fick se ett runt lysande föremål komma från väst-syd-väst. Plötsligt stannade föremålet och då befann det sig cirka 30 grader över horisonten i syd-västlig riktning. Här började det orangefärgade föremålet att röra sig av och an i en oregelbunden bana. Storleken på föremålet uppskattar jag till en gatlyktas storlek, sedd på 20 meters avstånd. Från föremålet gick det ut gul-gröna strålar som var lika långa som föremålets diameter.

RADIOSTÖRNINGAR.

Denna kväll förekom radiostörningar hos Bo Johansson. (B. Johansson bor också i Björkliden, Älvsered.) B. Johansson försökte att, på sin nyinköpta radio, Philips RL 500, ta in radio Luxemburg mellan klockan 22.10 - 22.20. Detta misslyckades p g a kraftiga radiostörningar.

Bo Johansson berättar:

- Det bara skrapade i radion. Det gick inte att ta in någon station överhuvudtaget.

FÖRLAMADE UFO: T HENNES TUNGA?

Ellen Johansson drabbades omedelbart efter observationen av en slags förlamning i tungan.

Ellen Johansson berättar:

-Tungan kändes alldeles bedövad och den var helt vit till färgen.

Förlamningen varade i 10 minuter.

E. Johanssons beskrivning av föremålet överensstämmer med sonens och flickvännens berättelser.

Utredningen gjord av GICOFF:s medlem och representant Mikael Fernström i Falkenberg

Några dagar senare ringde en anonym person upp familjen Johansson och berättade att hans fru, barn och en väninna sett ett liknande föremål fredagen den 15 okt. Platsen för den observationen var, Mårdaklev.

"Tefat" över Karlskoga flygfält

Det började skymma och ett lätt dis låg över flygfältet i Karlskoga med omgivning måndagen den 1 november 1971.

Strax intill flygfältet stod de två 14-åriga pojkarna Tomas Emteby och Rolf Schmid och samspråkade. Det svaga månskenet var den enda ljuskällan i närheten.

Stillheten och tystnaden bröts helt plötsligt av ett fasligt oväsen. Pojkarna ryggade till, en blick över himlen, och där borta över flygfältet såg de två stora lysande föremål. Blickarna var som fastnitade på de lysande föremålen, vilka skiftade färg i gult och blått på sin färd mot dem.

- Det var stora föremål, större än Draken - plan, berättar pojkarna.

- Vi var dödsuskraja, dom gick ju så lågt. Bara 300 - 400 meter högt, säger Tomas.

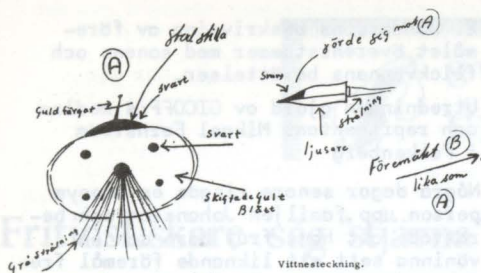
Ett av föremålen stannade, det var det som var närmast pojkarna, på en höjd av cirka 45 grader över horisonten, medan det andra sakta rörde sig mot det stillastående.

- Plötsligt fick vi se en liten farkost som kom ut från den ena och förflyttade sig över till den andra.

Efter det att den lilla farkosten försvunnit, in i den större, startade den, gjorde en sväng på ett kvarts varv och passerade nästan rakt över våra huvuden med en ohygglig hastighet. (Cirka 75° över horisonten.)

Det andra föremålet stod kvar ett tag innan det sköt iväg i en brant bana uppåt.

Denna makabra händelse inträffade klockan 17.30, enligt pojkarna.

Kompletterande uppgifter

Vi, GICOFF, ringde upp en av pojkarna, Tomas Emteby, som berättade:

- Fick du syn på bägge föremålen samtidigt?

- Ja, jag såg dom samtidigt. Dom kom efter varandra, avståndet mellan dom var några hundra-tal meter. Dom lyste med pulserande gul-blått sken.

- Hur stark var ljusstyrkan?

- Något starkare än månens sken. Vi jämförde förresten med den.

- Berätta vad som hände sedan.

- Det främsta föremålet rörde sig synbart upp och ned samtidigt som det kom närmare, medan det andra gick i en jämn bana. Så stannade det främsta föremålet, det andra var fortfarande i rörelse framåt. När det, så att säga, hade hunnit nästan fram till den första så stannade även det.

- Var de lika varandra?

- Från den vinkeln, snett underifrån, som jag såg dom var dom nästan runda, och vad jag kunde se, lika. I överkanten såg jag ett mörkt parti, troligen en kupol. På denna svarta kupol kunde jag klart och tydligt se en korslagd antenn, som såg ut att vara guldfärgad. Undertill så syntes det tydligt flera detaljer, bl a fyra stycken runda svarta prickar. I centrum på föremålet vällde det ut en grå rök i en jämn ström. Det var precis som omdom stod och körde på tomgång. Och vilket liv dom förde, ungefär som när man snabbt släpper ut luft uren ballong. Ett fräsande ljud.

- Hur stora tror du dom var?

- Dom var säkert 10 meter i omkrets.

- Vad hände sedan?

- Dom hade inte stått stilla länge förrän det plötsligt kom ut ett litet raketliknande föremål, från det som, så att säga, sist kom till platsen.

- Kan du beskriva hur det kom ut ur det stora och hur det såg ut.

Det liksom stöttes ut. Formen på det var som en tillplattad raket eller som en utdragen triangel. Spetsen fram var svart och ett svart streck löpte längs raketten. Baktill kom det ut en grå rök, liknande den som kom ut från det större. Det var alla detaljer som jag kunde se.

- Gick det lilla föremålet direkt in i det större?

- Nej, det steg i en ganska brant vinkel innan det sänkte sig ned och gick in i det större.

- Hur lång tid tog passagen?

- Svårt att säga, kanske upp till en halv minut. Hela observationen varade cirka två minuter.

- Vad hände efter det att det lilla föremålet gått in i det större?

- Det accelererade med en ohygglig hastighet samtidigt som jag hörde hur ljudet ändrades. Ungefär som i stigande toner. Det gjorde en sväng på 45° innan det steg nästan rätt upp. Jag kunde följa det med blicken som en liten lysande stjärna högt uppe på himlen.

Teckning grundad på vittnesuppgifter.

Det andra föremålet startade inte samtidigt, vilket innebar att jag även kunde se hur det accelererade. Det gjorde dock aldrig denna sväng utan steg snett upp och försvann helt.

- Har du någonting att tillägga?

- Ja, när dom så att säga stod och körde på tomgång så kände jag att jag började må illa samtidigt som jag fick huvudvärk.

- Kände du någon lukt?

- Ja, det luktade sulfid.

Tyvärr har vi inte lyckats få kontakt med det andra vittnet, Rolf Schmidl.

Kommentarer:

Ja det var utan tvekan en luftcirkus från den högre skolan. Det hade definitivt blivit en sensation om pojkarna haft en kamera (av god kvalitet) med sig och tagit ett antal bilder. Men då hade man väl som vanligt börjat fundera över hur dessa "modeller" var upphängda eller "fixade", kritisk som man är.

Källa:

Utredningen gjord av vår representant K-J Hedenqvist i Karlskoga och GICOFF, Göteborg.

Eldröd "måne" stod stilla över skogsbryn

-Var det ett tefat jag och min hustru såg, undrar Konrad Nilsson i Flärke norr om Örnsköldsvik.

Det var strax före klockan 23.00 den 26 nov som makarna Nilsson såg en stor eldröd "måne", omgiven av ett flammande sken, sakta stiga uppåt till i höjd med skogsbrynet. Där stod "månen" stilla cirka 15 minuter innan den med hög hastighet steg upp mot himlen och försvann bort mot Ö-vik.

Ovanstående hämtat ur Örnsköldsviks Allehanda för den 27 nov 1971.

Vi, GICOFF, ringde upp hemmansägare Konrad Nilsson som berättade hela händelsen.

-Kan Ni beskriva händelsen omkring det hela?

-Vi skulle just gå och lägga oss och klockan var kvart i elva då min hustru

fick syn på skenet.

-Skenet?

-Ja det såg ut precis som när månen ibland går upp alldeles röd och stor.

-Så pass stor?

-Ja och överkanten var så att säga jäms med skogstopparna. Så det var alltså nedanför skogsranden.

-Hur långt uppskattar Ni att avståndet till föremålet?

-Det är väldigt svårt att säga. Härifrån räknat var föremålet i riktning mot Ö-vik. Jag gissar på en 4-5 kilometer. Runt om föremålet liksom flammade det. Det gick inte att ta fel på månen och detta, för den var ju uppe och betydligt öster om.

-Flammade runt om säger Ni, hade den stigit ovanför trädtopparna nu?

-Ja det hade den gjort. Det flammade och slog ut eldslågor åt alla sidor där den stod. Detta pågick i ungefär en kvart. Under denna tid liksom ebbade det ut och så började det om igen och så höll det på tills det slocknade. Då gick frugan och lade sig men jag sa till henne att jag skulle stå kvar ett tag och titta.

Plötsligt, efter cirka 5 minuter, fick jag se någonting som for iväg rakt upp mot himlen. Det såg ut som en stjärna, 3-4 gånger större, röd och blinkande.

Jag ropade till min fru: "Kom upp så får jag se om du ser samma sak som jag."

När hon kom fram till fönstret så beskrev hon precis samma sak som jag såg. En röd blinkande stjärna, 3-4 gånger större än en vanlig stjärna och som for bort mot Ö-vikshället. Vi kunde följa den i cirka 3-4 minuter innan den bleknade bort vid horisonten.

Som slutkommentar säger herr Nilsson:

-Man har ju läst och hört talas om sådana personer som har sett sådana här saker och man har liksom bara skrattat åt det. Men det är ju inte utan att man börjar fundera så smått om inte tefaten finns."

Lysande klot över

Nyköping

Natten till den 10 nov klockan 00.30 såg ett tio-tal personer ett rött svävande klot som rörde sig i sydväst-nordost på, vad man uppskattar, låg höjd. Klotet lämnade en svag rökslinga efter sig då den ljudlöst passerade över himlen. Observationstiden har rört sig om högst en minut.

Man har också fått in rapporter från vittnen som sett lysande klot mellan klockan 19.00-20.00.

Redan på tisdagskvällen vid 20-tiden såg några vittnen ett lysande klot som rörde sig över Stadsfjärden.

Observationstiden 15-20 sekunder.

Andra vittnen har samtidigt med denna observation sett blixtar och rök från klotet då det rusade iväg över himlen.

Efter nästan en vecka börjar rapporter om ljusfenomen återigen strömma till tidningen Södermanlands Nyheter.

Tisdag kväll den 16.11, klockan 21.42, observerade ett vittne hur ett gulvitt klot rörde sig horisontellt över himlen. Det sågs i cirka 10-15 sekunder.

Rapporter om lysande klot fortsätter.

Onsdag kväll sågs ett lysande föremål med lång svans svepa fram över himlavalvet.

HIMLAFENOMEN STOD HELT

STILLA I 20 SEKUNDER.

-Vi satt och tittade på TV då rummet plötsligt lystes upp av ett rött sken. Då jag gick ut på balkongen upptäckte jag att skenet rörde sig över hamnområdet. Medan jag stod på balkongen stannade föremålet och stod helt stilla i 20 sekunder innan det ändrade kurs och steg brant uppåt samtidigt som det röda skenet övergick till vitt.

Detta rapporteras från Oxelösund, torsdagen den 18.11 klockan 20.00.

Även från Nyköping rapporteras samma kväll ett vitt klot passera över stan.

Detta material är hämtat ur Södermanlands Nyheter från den 11-12-13-17-18 och 19 november 1971.

Vi har varit i kontakt med redaktionen på tidningen och erhållit information om händelserna.

*

Cigarrformat UFO

över Virsbo

Tre absolut trovärdiga personer såg under en tidsperiod av fem minuter ett underligt flygande föremål. Det inträffade på onsdagseftermiddagen den 3 nov, när de var på väg hem från Fagersta. Vid Vretarna upptäckte de, i bilens färdriktning, en horisontellt liggande cigarr. Cigarren hade en starkt framträdande metallglans som markerades av solljuset och den klarblå himlen.

-Vi försökte finna någon förklaring till vad för sorts föremål det var vi såg, men vi kunde inte finna något som vi kunde acceptera.

-Det som förbryllar var att föremålet hela tiden stod stilla i luften. När vi närmade oss med bilen drog det sig längre bort och försvann.

Ovanstående hämtat ur Fagersta-Posten för den 5 nov 1971.

Vid telefonsamtal med redaktör Inge Larsson, artikelförfattaren, underströk han vittnenas trovärdighet. Han beklagade dock samtidigt att vittnena ville förbli anonyma.

XXXXXXXXXX

-Vill DU ha GICOFF-Information gratis under 1972?

Skafta i så fall tre nya prenumerationer och namnge dessa i ett brev till....

Lars-Ingvar Nilsson
Kastvindsgatan 2 D
417 14 Göteborg

Om DU redan betalt in 39:- sänder vi dessa i retur när prenumerationsavgiften från "Dina" prenumerationer kommer in.

UFO-Linköping / UFO-Jakobsaari

Bilister såg "tefat"

Från Sten Sundqvist i Linköping har vi fått följande intressanta rapport.

På onsdagskvällen den 10 nov 1971 bilade tre ungdomar i lugn fart längs Sandholmsvägen mot vägkorsningen som leder till Nallikari. Ett klart ljus på högra sidan fångade deras uppmärksamhet. De trodde först att det var en gatlykta men när de jämförde det med gatlyktorna bredvid vägen fann de att det klara ljuset var på dubbelt så hög höjd.

De tog av på vägen som leder till Nallikari (Holstinsalmi-vägen), den var utan belysning. Då såg det ut som om fenomenets klara ljus slocknade och i stället visade sig röda, blå och gula ljus samt ovanför dem ett roterande rött ljus. Ögonblicket efter tändes ett klart ljus inne i UFO:t och man kunde klart och tydligt urskilja fönsteröppningar. UFO:t steg uppåt, dök mycket snabbt i en brant vinkel ner och gjorde en brant sväng (båge) över sjön, från vänster till höger (enligt vittnena).

Sedan dök UFO:t mot bilen och stannade på cirka 100-150 meters avstånd från bilen. UFO:t stod stilla cirka 10-15 sekunder och kunde iakttas mycket tydligt. Sedan satte det sig i rörelse mot norr i riktning mot Toppilo-fabrikerna och försvann med mycket hög hastighet. Då UFO:t var som närmast ovanför trädtopparna syntes dess konturer alldeles klart. Det hade formen av en hatt och dess diameter uppskattades till 10-15 meter och höjden mer än hälften av bredden. På UFO:ts nedre del fanns tre färgade ljus och hela nedre delen roterade medan kupolen stod stilla.

Kupolen omgavs av en fönsterrad fyrkantiga öppningar bredvid varandra. I vitt-

nenas synfält fanns ungefär tre fönster. UFO:t var belyst inuti. Ljuset var klart och påminde om elljus. Vidare omgavs UFO:t av ett rött ljus vilket var svårt att avgöra om det fanns på insidan eller utanför. Rotationsriktningen på UFO:t var i alla fall motsols och ljuset var så starkt att när det träffade fönstret kunde detta inte urskiljas mer.

När UFO:t varit som närmast hade ungdomarna stigit ur bilen medan bilens motor var i gång. Det hördes inget ljud från UFO:t, när detta skulle avvika från motorns sakta surrande. Den parakerade bilens lyktor belyste nedre delen av ett tallbestånd och UFO:t såg ut att sväva alldeles ovanför träden. I bilen förekom inga motorstörningar på hela tiden.

Bredvid bilen på högra sidan fanns ett öppet fält och över denna öppning syntes Toppila-fabrikenas rökpipor samt de två elternens röda flygljus i hamnen. Då UFO:t gav sig i väg med alltmer tilltagande hastighet, slocknade alla ljus utom det röda. Det såg ut att bli allt mindre och när det gick förbi Toppila-fabriken verkade det lika litet som flygljuset på rökpipan.

Vädret var halvmulet samt -12 till -150 C. Ungdomarna meddelade genast sin upplevelse per telefon och utfrågningen gjordes följande kväll.

Utredningen gjord av Ahti Karivieri.

Källa:

Pohjois-Saumen UFO-TUTKIMUS ry Oulo.

Översättning:

Lillemor Emtö, UFO-Jakob-Saari.

PRESS-STOPP

NYÅRSNATTENS LJUSFENOMEN VAR

RYSKT RAKETSTEG:

Det ljusfenomen som iakttogs över Sverige och Norge kl 04.15 - 04.20 på nyårsdagen har fått en fullt naturlig förklaring.

Inom GICOFF har under januari en omfattande undersökning skett. Redan mängden av observationer gör det omöjligt att i detalj presentera undersökningsmaterialet. Sammanfattningsvis kan följande sägas.

Fenomenet sågs från Ångermanland i norr till Skåne i söder, från Bergen i väster till Gotland i öster. I Bergen sågs det kl 04.15 medan det i södra Sverige sågs först ca 04.20.

Flertalet observatörer säger sig ha sett flera föremål, alltifrån 2 till 11 stycken, ibland i "formation", ibland inte. Fenomenet beskrevs genomgående som mycket stort och mycket ljusst, vilket inneburit att vittnena i de flesta fall trott att det befunnit sig på låg höjd. Rörelsen har också beskrivits som oregelbunden. Flera vittnen rapporterar bland annat att objekten väntat in varandra, delat på sig, slocknat o s v.

PRESS-STOPP

DE SVARTA PUNKTERNA ANGER VITTNENAS PLACERINGAR.

Fenomenets bana på himlen har av flera vittnen beskrivits mycket noggrant. Den sammanställning av uppgifterna, som gjordes inom GICOFF, tydde på att det rört sig om en bolid (stor meteor) eller ett satellitinträde.

En bolid kan under exceptionella förhållande gå in i atmosfären med så låg hastighet att den långa observationstiden (5 minuter) skulle kunna förklaras. Det torde dock endast kunna ske då boliden "åker" ikapp jorden bakifrån, dvs den kommer in på jordens "baksida". Detta fenomen kan endast inträffa klockan 18.00 lokal tid. Eftersom ljusfenomenet sågs kl 04.15 bör, enligt GICOFF:s uppfattning, bolid-teorin förkastas.

På GICOFF:s begäran gjorde civilingenjör Sven Grahn, som är en av Sveriges få satellitexperter, en undersökning huruvida det kunde ha rört sig om något satellitinträde. Av hans undersökning framgick följande:

Den 19.10.1971 skickade Sovjet upp Kosmos 453. Dess banvinkel var 71° och begynnelsehöjd 270 - 482 km. Dess raketsteg (beteckning 1971-90B) beräknades inträda i atmosfären den 1.1.1972 klockan 03h14m36s ± 1mGMT (04h14m36s ± 1m lokal tid) cirka 1,4° öster Oslo.

forts. sista sidan

En detaljerad närobservation från 1946

Den inom citat återgivna berättelsen är hämtad från en artikel av Eugen Semitjov i Allers nr 44-45/71. Även foton och teckningar är av Eugen Semitjov.

Disponent Gösta Carlsson (han brukar även kännas igen under namnet "Pollenkungen") avslöjade i Allers nr 44/1971 ett fantastiskt möte med främmande människoliknande varelser och ett "flygande tefat". Denna händelse inträffade redan år 1946, och har således en anknytning till de sk "spökflygarna" som vid denna tid livligt utnyttjade det svenska luftrummet.

Trots att det här rör sig om en gammal händelse är det intressant att se vilka paralleller den har med de mera aktuella observationerna.

Gösta Carlsson ger en mycket detaljerad och livfull skildring av händelsen. Berättelsen är praktiskt taget ordagrant återgiven från Allers, därför att alla detaljerna är av stort värde. Kommentarer och jämförelser har återgetts omedelbart efter de intressanta avsnitten i berättelsen.

Gösta Carlsson berättar själv så här:

"Det var en kväll i maj 1946. Jag hade varit ute och lufsar i markerna för att leta pollen till mina biödlingar. Jag hade suttit en stund vid havsstranden i skymningen och sett ljusen tändas i fjärran längs Skälderviken. Det var nästan mörkt när jag började gå hemåt, vägen förbi kärret. Jag hade en pannlampa, sådan som orienterare använder.

När jag fick se ljusskenet mellan träden trodde jag att det var någon som tänt en eld. Här har ju hänt att smågrabbar tänt brasor, det kan bli skogsbrand så jag ville se efter vad det var. Skenet kom från en glänta som ligger en bit inne i strandskogen."

Gläntan hade en diameter av cirka 30 - 40 meter, var gräsbevuxen och omgärdad av blandskog.

DISKUSFORMAT FÖREMÅL I GLÄNTAN.

"I bortre delen av gläntan stod ett diskusformat föremål med en upphöjning i mitten som tycktes vara en kabin. Det hade ovala fönstergluggar.

Ovanpå kabinen fanns en mast, nästan som periskopet på en ubåt. På undersidan fanns en kraftig avlång fena som tog stöd mot marken, och två metallben. En liten steg var nedfäld från en lucka vid fenan.

Föremålet var ungefär 16 meter i diameter och 4 meter tjockt i mittpartiet. Jag vet det därför att jag hade träd att jämföra med och jag måtte upp avtrycken i marken dagen därpå.

Det var en krans av öppningar runt diskusens kant, som på en turbin. Utblåsningen brände ned gräset när föremålet startade."

I GICOFF-Information nr 4 beskriver norrmannen Rediar Salvesen detaljer på ett UFO som: "Hela objektet var blankt och skinande så när som på en matt gyllene kant runt kroppen, med vertikala spår liknade dem man finner på korrugerad plåt."

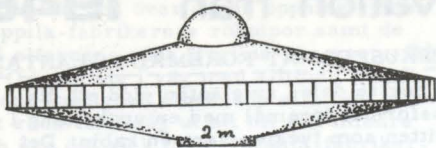
I GICOFF-Information nr 3 ger Hugo Abrahamsson i Gnosjö en detaljbeskrivning på ett UFO: "Skivans ytterkant planade inte ut som på en disk utan jag kunde tydligt se att kanten var vertikal. På denna vertikala kant såg jag öppningar med ganska täta mellanrum."

I samma nummer finns också Lars Thörns fotografier av ett UFO där man ganska tydligt kan urskilja något slags öppningar som löper runt föremålets kant.

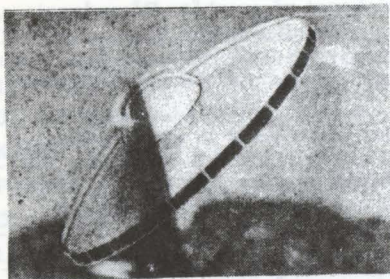
I Gösta Rehns bok "UFO", finns en rapport från 1967 där vittnet ger en detaljbeskrivning: "Ett disigt sken syntes vid kanterna som föreföll något refflade."

Det finns vidare ett flertal utländska foton, där man tydligt kan urskilja en refflad eller med luckor försedd kant på de fotograferade föremålen.

se ill. sid. 16

Reidar Salvesens beskrivning av UFO:t.

Hugo Abrahamssons beskrivning av UFO:t.

Lars Thörns fotografi av ett UFO.

Paul Villas fotografi av ett UFO.

GNISTREGN.

"Ljusskenet kom från masten. Den var omkring fem meter hög och tre spröt hängde ned från toppen. En bit längre ned satt något som såg ut som en lampskärm. Den lyste med ett egendomligt violett sken, som täckte hela föremålet som en ostkupa och räckte några meter utanför.

Ljuskäglan liksom rann eller pulserade ut från lampskärmen som vattnet från en fontän. Där ljuskupan fick kontakt med marken uppstod ett gnistregn som av tomtébloss."

Detta är en detalj som påminner mycket om den beskrivning som de båda finska skogsarbetarna Heino och Viljo ger i det välkända Finlands-fallet, till vilket vi skall göra flera anknytningar.

"Medan varelsen stod kvar i ljuskäglan, sänkte sig en tjock röd-grå dimma ned från farkosten, och stora gnistor började slå ut från den lysande cirkeln på snön."

Det finns även andra rapporter där gnistregn har observerats.

VARELSER I VITA OVERALLER.

"Utanför ljuskretsen, några meter framför gnistranden, stod en figur i vit åtsittande dräkt. Han verkade vara en vakt. Han höjde handen mot mig som ett stopptecken. Det var en gest som inte kunde missförstås och jag stannade. Jag var

knappt 10 meter från honom. Han var ungefär lika lång som jag, kanske ett par centimeter kortare, men han var smalare.

Det fanns fler personer än denne och det egendomliga var att ingen sa ett ljud. I varje fall hördes inga ljud, fast de höll på att arbeta med ett fönster och hade verktyg. Det föreföll som om de just avslutade en reparation för de lade verktygen ifrån sig och såg på mig. Men allt var ljudlöst som på en stumfilm. Det enda jag hörde var vaktmannens steg när han trampade i gräset.

Det var tre män som arbetade vid fönstret. Två till stod strax bredvid och assisterade. På marken stod tre kvinnor. Ännu en kvinna kom ut senare. Och det fanns en vakt till utanför ljuskupolen, på andra sidan. Allt som allt såg jag alltså elva personer.

De hade korta svarta stövlar och handskar, svart bälte kring midjan och över huvudet hade de något slags genomskinliga hjälmar, inte så klumpiga som våra astronauthjälmarna, det såg mera ut som plastkapschonger. Flickorna hade blont eller cendréfärgat hår. Männens hår kunde jag inte se, de hade svarta luvor som sjömän brukar ha. Alla hade brun hy, som djup solbränna.

Jag gick ett par steg mot vakten, men han höjde då handen igen som ett stopptecken. Sedan stod jag kvar där jag var.

SVART LÅDA.

Han hade ett fyrkantigt svart föremål hängande om halsen, mitt på bröstet. Det såg ut som en gammaldags svart bälgkamera. Han vände den mot mig och jag trodde att han ville ta en bild. Ingen-ting hände utom Jag tyckte det kom som ett klick från min pannlampa. Det behöver inte ha någonting med saken att göra, men när jag senare skulle tänka den, då brann den inte.

När jag undersökte den hemma så var batteriet strömlöst fastän det var alldeles nytt. Men det behöver ju inte betyda någonting."

Först och främst ska vi konstatera att den varelse som Gösta Carlsson såg, tycks ha varit av ordinär längd, cirka 1,80 m. Den varelse som beskrivs i Finlands-fallet var bara hälften så stor, men det finns dock stora likheter:

"Plötsligt kände jag hur någon liksom grep tag om midjan på mig bakifrån och drog bakåt. Jag tror att jag tog ett steg tillbaka, och i samma stund fick jag syn på varelsen. Den stod mitt i ljuskäglan med en svart låda i händerna. Ur en rund öppning i lådan pulserade ett gult ljus. Varelsen var cirka 90 cm hög och mycket mager, med smala armar och ben. Ansiktet var vaxartat blekt. Några ögon lade jag inte märke till, men näsan var mycket underlig. Den var liksom bara en krok. Öronen var mycket små och låg tätt intill huvudet. Varelsen bar något slags åtsittande overall av ljusgrönt material. På fötterna hade den stövlar av mörkare grön färg, vilka räckte ända upp till knäna. På händerna vita kraghandskar som räckte till armbågarna. Fingrarna kröktes som klor kring den svarta lådan."

Den andre finländaren tillägger: "På huvudet satt en toppig hjälm och glänste som metall."

Trots skillnaderna i färg och storlek finns det något av en röd tråd mellan de båda skildringarna. Den svarta lådan är helt identisk i de båda berättelserna.

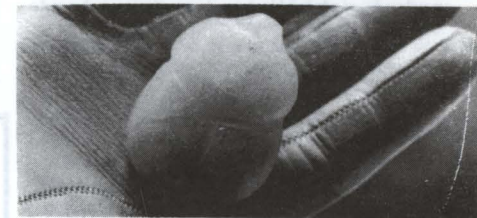
Den svarta lådan figurerar för övrigt i ett flertal observationer där personer säger sig ha mött tefatsvarelser.

Längden hos varelserna är mycket varierande, dock med en viss övervikt åt den dvärglika typen.

I GICOFF-Information nr 2 finns en närobservation beskriven, där tre varelser av normal längd i åtsittande gulaktiga trikåer, besköt en farmare på den Brasilianska högplatån. Denne hade dock först beskjutit tefatsvarelserna med ett gevär. Han besköt med en stråle av något slag och efter en tid avled han i någon form av strålskador.

Beträffande pannlampan som inte ville fungera är det en mycket vanlig företeelse att elektriska föremål, i ett tefats omedelbara närhet, strejkar. Vad detta kan bero på är naturligtvis omöjligt att säga, men det kan tänkas ha något samband med den driftkälla som UFO:s använder sig av.

"Det verkade som om den där ostkupan av ljus stod som en vägg mellan oss. Jag tror att den var till för att skapa någon sorts isolering mot vår värld. Kan-ske av ovisshet om vår atmosfär, eller våra bakterier kunde vara farliga för dem. Detta är ju bara gissningar. Men det var ingen riktig vägg.

KVARTSSTAV.

Innan jag gick därifrån hände någonting. En av kvinnorna kastade ut en sak. Hon kom ut ur kabinen med ett ljus föremål i handen, som de andra tittade intresserat på. Hon gick fram till ljusväggen och kastade ut föremålet igenom den. Jag såg noga efter var den föll i gräset. Samtidigt hörde jag hennes pärlande skratt. Hon var slank och vacker och hade vita tänder."

Ljusväggen har tydligen i alla fall släppt igenom ett skratt, och den överkliga tystnaden tycks inte ha berott på att ljusväggen isolerade hela skådeplatsen från ljud. Den saken som kvinnan slängde ut var en kvartsstav vilken Gösta Carlsson som minne har slipat till en skarabé. Skarabén har undersökts av mineraloger och den innehåller inga för jorden främmande ämnen eller någon speciell märklig sammansättning.

LUKT AV OZON.

"Det är svårt att förklara efteråt vad man gör och varför. Jag tänkte att det kunde vara något slags militär farkost, det var ju strax efter kriget och jag hade respekt för militärer. Hela scenen verkade så egendomlig. Jag smakar aldrig sprit och jag visste att det inte var någon hallucination, men jag beslöt mig ändå för att gå en vända till Skälderviken och sedan kanske gå tillbaka för att se om allt fanns kvar. Jag kände en lukt som jag skulle vilja likna vid lukten av ozon. Som det luktar efter ett åskväder om sommaren. Som efter en elektrisk urladdning."

Det bör här tilläggas att Gösta Carlsson inte röker och att han vid tiden för händelsen förmodligen hade ett förträffligt luktsinne. Han stannade borta ungefär en halvtimme. Under denna tid badade han fötterna i det kalla havsvattnet för att övertyga sig om att han inte drömde. Han beslöt sig sedan för att försöka närma sig föremålet från andra hållet, och begav sig upp på sanddynerna och spanade åt det håll där ljusskenet borde vara.

FARKOSTEN LYFTER.

"Då flamar plötsligt ett intensivt rött sken upp. Med ett vinande ljud höjer sig farkosten sakta över trädtopparna. Den stiger allt högre med en krans av rött ljus från turbinerna? På 400 - 500 meters höjd saktar den in och vaggar en smula i sidled.

Mannen på stranden tycker sig se att antennen dras in, fenan på undersidan likaså. Plötsligt blir det röda ljuset intensivare, går över i violett. Farkosten skjuter iväg med en våldsam acceleration. Den gör ett par inbromsningar varvid det röda skenet återkommer. Sedan en ny start. Det violetta ljuset krymper till en bortilande stjärna och försvinner."

Denna fantastiska berättelse skulle kunna vara hämtad ur någon spännande science-fiction roman, om det inte hade varit så att föremålet lämnat så tydliga spår efter sig. De är faktiskt fortfarande synliga.

GICOFF BESÖKTE RYMDGLÄNTAN.

Uppgifterna om Gösta Carlssons observation kom som en fullständig överraskning för oss här i Göteborg. Eugen Semitjov hade vid sitt besök hos oss inte nämnt något, vilket med tanke på omständigheterna är fullt förståeligt.

Efter kontakt med vår representant i Skälderviken, Nils-Erik Lind, beslöt vi att resa ner redan den 7 november, d v s, cirka 1 vecka efter det att Allers kommit ut. Vi, det var Björn Högman, Ingemar Fors, Bert Allard och jag Sven-Olof Fredrikson. Väl nere på orten fick vi ovärderlig hjälp av Nils-Erik Lind och Gösta Fasth, ordförande i fritidsklubben Snapphanarna, vilka visade oss till platsen och satte oss in i omgivningen.

Gläntan för märkena låg några hundra meter från närmaste bilväg, men däremot fanns en traktorgväg ända fram till gläntan. Väl framme kunde vi konstatera att sakuppgifterna om platsen, så som de beskrevs i Allers, i stort sett stämmer, dock med några väsentliga undantag.

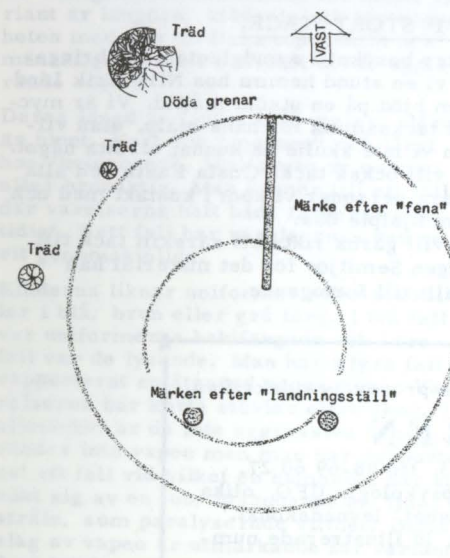
VEM GRÄVDE OCH VARFÖR?

Vad vi först såg var hur markant den stora cirkeln, de två mindre cirkelarna, "landningsställen" och "fenan" syntes. Det visade sig att "någon" hade grävt upp en cirkel, vars radie vi uppmätte till 8 meter. De hade grävt cirka 1 dm på bredden och 1 dm på djupet. Denna cirkel hade sedan fyllts med fin havssand. Likaså "fenan" och de två "landningsställen". Vem hade gjort detta, och varför.

På direkt fråga till Eugen Semitjov, uppger han att yttre cirkeln, "fenan" och "landningsställen" inte var uppgrävda när han var på platsen. Han reagerade mycket negativt på dessa uppgifter och säger sig inte veta vem som kan ha gjort det. Han har sänt egna foton som styrker detta.

Gösta Fasth uppger att han var på platsen dagen efter det att Allers kom ut till prenumeranterna, d v s lördagen den 30 oktober. Märkena var då uppgrävda. Detta måste alltså ha skett under de cirka 2 månader som förflöt mellan det att Semitjov och Fasth var på platsen. Vilka kände till fallet och kan ha gjort det, och varför?

På grund av att märkena grävts upp vet vi inte om det verkligen fanns avtryck på dessa ställen. Ingen mer än Gösta Carlsson tycks ha känt till dessa märken. En annan sak som vi fann var att den uppgrävda "fenan" pekade exakt i västlig riktning. Slumpen?

Ritningen är baserad på mätningar på platsen av GICOFF

INRE CIRKELN EJ UPPTÄCKT.

Någon talade om för oss att det fanns en mindre cirkel inuti den stora. Denna var dock inte uppgrävd, utan syntes bara otydligt som en svag fördjupning i gräset. Det märkliga var att denna inte befann sig mitt i den stora cirkeln utan flera meter snett. (Se skalaritning.) Denna inre cirkel hade tydligen inte upptäckts av de som grävt upp de andra märkena, och den hade heller inte observerats av Eugen Semitjov vid hans besök, och således antagligen inte nämnts av Gösta Carlsson. Varför?

MÄTNING AV RADIOAKTIVITETEN.

Under tiden vi tog måttuppgifter och talade med de från orten som samlats där, undersökte Bert Allard om någon radioaktivitet kunde upptäckas. Han hade till sitt förfogande en relativt känslig G. M. -mätare (se foto). Resultatet var dock negativt. Något annat var heller inte att vänta så lång tid efter observationen.

DÖDA GRENAR.

I Allers artikel står nämnt om några förkrympta träd och döda grenar. Dessa uppgifter är fullt korrekta, men det bör påpekas att jordnivån i gläntan var dålig, varför de förkrympta träden antagligen beror på detta. De döda grenarna på det närbelägna trädet (se foto), kan däremot eventuellt tyda på yttre påverkan, men så behöver nödvändigtvis inte vara fallet.

DOKUMENTERADE PÅ FLYGFOTO- GRAFIER.

Någon kanske invänder att spåren kan vara gjorda nyligen, och hela historien fabricerad. Mot denna invändning står i så fall det faktum att cirkelarna som farkosten lämnade efter sig finns dokumenterade på flygfotografier som tagits över området. Gösta Fasth gav oss denna mycket intressanta uppgift. Det finns flygfoton över platsen från 1963, som han lovade skicka till oss.

Några dagar efter hemkomsten kom med posten ett flygfoto över platsen, och mycket riktigt syns två cirklar i gläntan. Båda syns ungefär lika starkt, vilket bl a tyder på att stora cirkeln inte var upprävd då. Platsundersökningen visade också på att detta skett nyligen.

Vi har från Rikets allmänna kartverk skaffat detta foto och visar här en förstoring (se foto på tidningens framsida). Man kan däremot inte se "fenan" och "landningsställen" på detta flygfoto. Cirkelarna fanns alltså 1963, vilket styrker Gösta Carlssons berättelse något.

Byrådirektör Evert Eriksson, Rikets allmänna kartverk, kom med några mycket intressanta uppgifter. Området har fotograferats 1939 och 1947 från 3 000 meters höjd. (Fotot från 1963 var taget från 900 meters höjd.) Vi har skaffat fotot från 1947 vilket visar att cirkelarna fanns redan då. De syns mycket svagt beroende på den höga höjden och den sämre optiken, men de finns dock där.

GLÄNTAN TOM INGA CIRKLAR.

Vår GICOFF-medlem, Tony Eckardt, Stockholms UFO Center, besökte Rikets allmänna kartverk den 28.12.71, för att granska fotot från 1939. Eckardt kunde då genast konstatera att gläntan var tom. "Inga cirklar."

Bearbetning:

Alf Tollhag och Sven-Olof Fredrikson.

Kommentarer:

Det kan omöjligt vara så att cirkelarna fabricerats för så länge sedan med den avsikten att de skulle ligga till grund för en historia om flygande tefat. Detta begrepp existerade inte ens för 25 år sedan, och om inte Gösta Carlssons berättelse är sann så har cirkelarna en naturlig förklaring. Det skulle kunna röra sig om en konstruktion av något slag som hänför sig till försvarets uppgifter vid kusten. Tills vidare är det dock tillräckligt intressant att veta att spåren bevisligen är 24 år gamla. Detta gör onekligen historien mera trovärdig.

Visserligen kan en upplevelse hinna förbättras mycket under 25 år, men de paralleller med andra fall som ibland framstår så tydligt, gör att man nog är benägen att konstatera att någonting har Gösta Carlsson med stor sannolikhet varit med om.

Så mycket rök kan helt enkelt inte bolma utan någon liten eld.

De slutsatser som kan dras är bl a:

1. Cirkelarna fanns 1947 och 1963 men de saknas 1939.
2. Vid våra undersökningar har konstaterats, att det inte finns något som tyder på att uppgifterna i Allers är felaktiga.

ETT STORT TACK.

Efter besöket i rymdgläntan, tillbringade vi en stund hemma hos Nils-Erik Lind som bjöd på en utsökt måltid. Vi är mycket tacksamma för hans hjälp, utan vilken vi inte skulle ha kunnat uträtta något. Vi vill också tacka Gösta Fasth och alla andra personer vi kom i kontakt med och som hjälpte oss.

Vi vill gärna rikta ett särskilt tack till Eugen Semitjov för det material han ställt till förfogande.

Jorden runt
ufo-nytt

HUMANOIDER

Del 1

Från den franska UFO-tidningen GEPA har vi hämtat följande material.

Det är en sorts statistik som gjorts på de fall där humanoider har setts i samband med UFO-landningar.

TYP 1:

Denna typ omfattar 27 fall. Den omfattar alla de varelser, som visar sådana kännetecken, vilka kunna anses normala ur mänsklig synpunkt. De är av normal längd eller något längre än normala. Om de vore normalt klädda skulle de se ut som vanliga människor.

Typ 1 variant 1 (18 fall):

De viktigaste kännetecknen för denna variant är längden, klädseln och förtrogenheten med den jordiska topografin och mänskliga varelsen, vilket deras uppförande röjer.

Deras längd är 1,60 - 1,70 meter. Håret är blont. Kort hos "männen" och långt hos "kvinnorna". Hudfärgen är normal eller brunaktig. Man känner till ett fall, där varelserna haft båda färgerna samtidigt. I ett fall har varelsernas ben varit genomskinliga.

Kläderna liknar uniformer eller overaller i blå, brun eller grå färg. I två fall var uniformerna kakifärgade och i tre fall var de lysande. Man har i fyra fall rapporterat en åtsnörd kapuschong. Varelserna bär korta stövlar eller skor. I allmänhet är de inte aggressiva och använder inte vapen men man har rapporterat ett fall vid vilket en humanoid har använt sig av en tub, utsändande en ljusstråle, som paralyserade vittnet. Detta slag av vapen är utmärkande för variant 2 av typ 1.

TYP 1: variant 1

I tio fall har varelserna talat med vittnena. I tre av dessa fall var språket som användes, vittnets modersmål. Man känner till ett fall av telepatisk kommunikation.

Det totala antalet varelser, som man har observerat och som svarar mot denna variant är 73, varav 65 "män" och 8 "kvinnor". Denna variant är den enda, där man lägger märke till "kvinnor" bland besättningarna.

Observationerna har gjorts i Brasilien, Argentina, U S A, Frankrike, Tyskland och Nya Zeeland.

Sanningssökare: begär gratis provex av tidskriften

SÖKAREN

Box 3063, 103 61 Stockholm 3, tfn 08-69 60 27.
Innehåller artiklar om parapsykologi, UFO, olika religioner och filosofier, vishet, levnadskonst. Obunden, öppen, mångsidig. 10 illustrerade nummer per år.

Typ 1 variant 2 (5 fall):

Det utmärkande för denna variant är storleken, dräkten och användningen av ett vapen i form av en tub.

Storleken kan variera mellan 1,70 - 2,00 meter. Hjässan är kal eller täckt av dräkten, som lämnar ansiktet bart. Hudfärgen är normal eller gul. Kroppsbyggnaden är normal eller klen.

Dräkten, som är i ett enda stycke, är åtsittande, ibland med ett band i midjehöjd. Dess färg är mörk eller lysande.

Attityden kan vara aggressiv eller vänlig. I det första fallet använde varelserna sig av ett vapen i form av en tub, som utsände en ljusstråle liknande en flamma och som brände huden och förlamade den träffade personen.

Samtal har förekommit i ett fall och det var på vittnets modersmål.

Det totala antalet observerade varelser av denna variant uppgår till 10.

En observation har gjorts i Argentina, de övriga i Brasilien.

Typ 1 variant 3 (4 fall):

Det karakteristiska för denna variant är storleken, dräkten och användandet av ett vapen i form av ett lysande klot.

Storleken är 2 meter eller något mer. Håret blont och kort. Huden i allmänhet vit men i ett fall grönaktig.

Dräkten i ett enda stycke. Den är täckt av fjäll eller små lysande plattor. I ett fall har man beskrivit den som silvervit och i ett annat som grönaktig.

Attityden förefaller vara vänlig, man har inte rapporterat något fall av fientlighet.

Vapnet är ett lysande klot, som hålles i handen. När varelsen höjer handen, känner vittnet krafterna avta. I ett fall har vittnet känt domningar i kroppen även om varelsen inte höjt handen.

Man känner bara till ett fall där samtal förekommit och då på vittnets språk.

Man har sett sammanlagt 7 varelser, alla i Argentina.

TYP 1: variant 3

TYP 2:

Denna typ återfinnes i 27 fall. Den omfattar alla varelser, som ur mänsklig synpunkt har normalt utseende men är små. De liknar barn.

Typ 2 variant 1 (13 fall):

Denna variant karakteriseras, genom den vita färgen på hud och dräkt.

Längden är 1,00 - 1,20 meter. Ansiktet normalt eller fylligt med lätt sneda ögon. Normal eller vit hy. Normal kroppsbyggnad med i vissa fall kraftiga axlar. Dräkten är en slags ljusblå uniform, ibland mycket åtsittande och grå-grön. Ibland har de ett lysande band på bröstet eller ett ljus på varje axel. De har en slags hjälm eller mössa på huvudet.

I allmänhet undvikande attityd men vänlig.

Det har inte förekommit någon direkt fientlighet, vittnena har inte blivit miss-handlade.

Dessa varelser använder inga vapen. Man känner bara till ett fall där man använt en liten tub som har utsänt ett intensivt ljus och som hos vittnet har framkallat ett tryck över bröstet.

Man har bara rapporterat samtal i ett fall och då på vittnets språk.

Man har sett sammanlagt 52 varelser av denna variant.

Observationerna har gjorts i Canada, U S A, Brasilien, Frankrike, Tyskland, Italien och Danmark.

Typ 2 variant 2 (4 fall):

Denna variant karakteriseras av den mörka hudfärgen. Längden är 1 meter eller något mer. Det finns inga uppgifter om hårfärgen. Hyn är svart eller mörkbrun. Ansiktet är normalt. Dräkten liknar en overall, åtsittande eller lös.

Attityden är vänlig. Inga vapen. Inget fall av samtal.

Man har sett sammanlagt 11 varelser av denna kategori i Brasilien, Italien och Frankrike.

Typ 2 variant 3 (3 fall):

Denna variant karakteriseras av den gröna hudfärgen. De är små till växten. I ett fall har ansiktet beskrivits som långt med hög panna och mörkt hår. Grön hy.

I ett fall bestod kläderna av en åtsittande dräkt med hjälm.

Attityden tydligt aggressiv med försök till bortrövande av vittnet.

Inga upplysningar rörande vapen eller samtal.

Totala antalet varelser av denna variant är omkring 30 stycken. De har observerats i Canada, U S A och Argentina.

TYP 2: variant 1

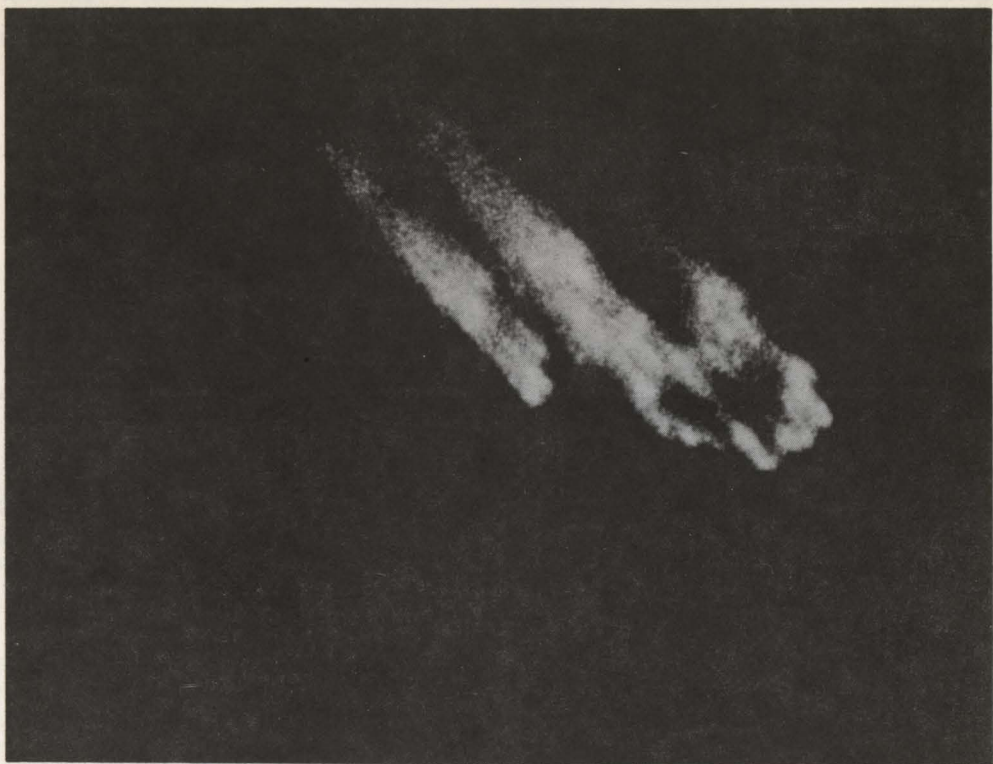
forts i nästa nummer.

Källa:

GEPA, nr 24-25 av 1970.

Översättning:

Ruth Fernström och Lena Fors.

Fotot visar det splittrande raketsteget. Bilden togs av ing Einar Hotvedt utanför Moss - syd-öst om Oslo. Märket på kameran var Konica, bländare, 1, 8, tid en sekund.

forts. från sid. 14

Dess bana under sista varvet var ungefär enligt följande:

Los Angeles - västra Grönland på lat 71° N
- norr om Island - nord-väst Bergen - Oslo
- Småland - norra Polen.

På grund av att tidsangivelsen för inträdet i atmosfären ej är exakt kan positionen för inträdet variera. Raketstegets banhastighet var 8 km/sek (480 km/min). Detta betyder att raketsteget mycket väl kan ha börjat brinna redan över västra Norge, vilket också torde ha skett.

Raketsteget var hela 8 meter långt och 1,65 meter i diameter och vägde inte mindre än 1 500 kg. En raket av denna storlek bromsas upp så kraftigt att en observationstid på 5 minuter är fullt normalt. Ett raketsteg faller ofta sönder vid

inträdet varför uppgifterna om flera objekt inte överraskar.

Av de uppgifter som GICOFF fått fram torde det stå klart att nyårsnattens ljusfenomen var inträdet i atmosfären av raketsteget till Kosmos 453.

Anm.

Ett fåtal rapporter från Norge, med viss tidsskillnad, kan troligen icke förklaras med ovanstående.